

نگاه «سرخ» و «سبز»، حفاظت شیعه

بِدَعِ الظُّلْمِ عَمِلَ مَن مَّجَّ الظُّلْمِ

☎ ۰۲۱۸۶-۳۴۲۹۷ 📞 ۰۲۱۸۶-۳۵۸۶۳
📠 ۳۰۰۱۳۶۶ 📠 ۰۲۱۸۶-۳۵۸۶۱

🏠 تهران، خیابان ولیعصر، بلوار طالقانی
میدان فلسطین، ساختمان ستاد اقامه نماز

mahdaviat.ir
info@mahdaviat.ir

@chashmbe_rah

پنجاه و نهمین اجلاس هیأت عالی مقام

شماره را با اشک حسین بیاید
زندگی را با رنگ مهدی بیاید دید...

اهمیت ابن امید و انتظار در بقای مکتب اهل بیت پیامبر خدا ﷺ که از آن به «نگاه سبز» تشیع نیز تعبیر می شود، منجر شده است که به عنوان یکی از دو رکن حیات تشیع شناخته شود؛ تا جایی که گفته می شود: «شیعه با یاد حسین علیه السلام به پا می خیزد و با یاد مهدی علیه السلام نهضتش را استمرار می بخشد». از این رومی بینیم که در روایات نیز نسبت به «انتظار» برای ظهور امام مهدی علیه السلام اهمیت فوق العاده ای داده شده و در زمره بهترین کارها شمرده شده است.

امام صادق علیه السلام در این زمینه می فرماید: «إِنَّ لَنَا دَوْلَةً يَجِيءُ اللَّهُ بِهَا إِذْ شَاءَ فَمَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَائِمِ فَلْيَنْتَظِرْ وَيَعْمَلْ بِالْوَرَعِ وَمَخَاسِنِ الْأَخْلَاقِ وَهُوَ مُنْتَظَرٌ فَإِنْ مَاتَ وَقَامَ الْقَائِمُ بَعْدَهُ كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجْرِمَنْ أَدْرَكَهُ» (الغيبة، نعمانی، ص ۲۰۰)؛ (برای ما دولتی است که هر زمان خداوند بخواهد، آن را محقق می سازد. پس هر کس دوست می دارد از یاران قائم باشد، باید که منتظر باشد و در این حال به پرهیزکاری و اخلاق نیکو رفتار نماید، پس چنانچه بمیرد و پس از مردنش، قائم به پا خیزد، پادشاه او همچون پادشاه کسی خواهد بود که آن حضرت را یاری کرده است). ایشان همچنین می فرماید: «وَالْمُنْتَظَرُ لِأَمْرِنَا كَالْمَتَشَحِّطِ بِدَمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» (تفسیر فرائد الکوفی، ص ۳۶۷)؛ (کسی که در انتظار تحقق امر ما [برقراری حکومت اهل بیت علیه السلام] باشد همانند کسی است که در راه خدا به خون خود غلتیده است).

بنابراین، شیعیان تا به یاد حسین اند منتظرند؛ و تا منتظرند این مکتب ماندگار است و آسیب ناپذیر.

پیغمبر اکرم ﷺ به امام علی عَلِيٌّ فرمودند: «يَا عَلِيُّ أَوْصِيكَ فِي تَفْسِيكَ بِخِصَالٍ فَأَحْفَظْهَا عَنِّي»؛ (ای علی، من به تو چند سفارش می کنم، تو هم در حفظ و عمل به آنها کوشا باش). یکی از آنها اینست که (مال و جانت را در راه دینت فدا کنی)؛ «بَدَّلْكَ مَالَكَ وَ دُونَ دِينِكَ».

(الزهد، ص ۲۲)

همین سفارش بصورت مفصل تر با ذکر جزئیات بیشتر توسط امام علی عَلِيٌّ خطاب به اصحابشان، نقل گردیده است؛ ایشان می فرماید:

«فَإِذَا حَضَرَتْ بَيْتَهُ فَأَجْعَلُوا أَمْوَالَكُمْ دُونَ أَنْفُسِكُمْ»؛ یعنی اگر یک سختی برای شما پیش آمد، اموالتان را برای جان هایتان سپر قرار دهید؛ یعنی مال را برای حفظ جان تان فدا کنید.

سپس ادامه می دهد که: «وَ إِذَا تَزَلَّتْ نَائِلَةٌ فَأَجْعَلُوا أَنْفُسَكُمْ دُونَ دِينِكُمْ»؛ اگر بلایی پیش آمد که دین تان را در معرض خطر قرار می داد، نه تنها اموال تان، بلکه جان تان را هم فدای دین تان کنید.

ایشان در توضیح این مسأله می افزاید: «وَ اعْلَمُوا أَنَّ الْهَالِكَةَ مَنْ هَلَكَتْ دِينُهُ وَ الْحَرِيبَ مَنْ حُرِبَ دِينُهُ»؛ (بدانید نابود شده آن کسی است که دینش از بین رفته باشد و غارت زده کسی است که دینش را از او گرفته باشند).

ایشان دلیل این امر را نیز این گونه بیان می نماید: «أَلَا وَ إِنَّهُ لَا فَقْرَ بَعْدَ الْجَنَّةِ»؛ اگر به بهشت برسی دیگر فقر و نداری معنی ندارد. فقر و دست تنگی آنجایی است که نتوانی بهشت بروی و اگر وارد آتش دوزخ شوی دیگر غنا متصور نمی شود.

(اصول کافی، ج ۲، ص ۲۱۶)

مسلمانان منظوران «دین» در سخنان فوق، دین حق و راستین است. این دین، حقیقتی است که همه انبیا و اولیای الهی حاضر بودند خود را فدای آن نمایند و امام حسین عَلِيٌّ نیز در راه بقای این حقیقت جان خود را فدا کرد.

شیعیان نیز به تبعیت از امام خویش، جان نثار دین خداوند می باشند و اگر دین را در خطر ببینند از فدا کردن جانانشان مصایقه نکنند.

این جان نثاری که جلوه کامل آن، قیام امام حسین عَلِيٌّ و خلق آن حماسه بی نظیر است، منجر شده تا شیعیان همیشه برای حفظ و حراست از «مکتب حق» انگیزه کافی داشته باشند؛ مکتبی که امام حسین عَلِيٌّ تمام هستی خود را برای آن فدا کرد.

از این رو، این اندیشه و نگاه، به عنوان یکی از ارکان حیات تشیع شناخته شده است؛ و از آن به «نگاه سرخ» تشیع تعبیر می شود.

آری، با این نگاه، شیعیان جانثار دین اند! در این هنگام است که شهادت برای آنان «احلی من العسل؛ شیرین تر از عسل» است. آنان که در رکاب حسین بن علی عَلِيٌّ شهید شدند به این کمال رسیدند و نگاهشان بر آسمان سرخ کربلا خیره ماند و شهد شهادت را چشیدند.

اما سایر شیعیان که حسین عَلِيٌّ را درک نکردند نیز به امید این زنده اند که در رکاب حسین دیگری، یعنی مهدی موعود باشند و اگر لازم شد جانثاری کنند. این امید، همان «انتظار» و «نگاه سبز» شیعه است.

ما منتظریم و خود را به وسیله پرهیزگاری و تلاش برای بدست آوردن اخلاق نیکو آماده می کنیم. این آمادگی به این هدف انجام می شود که بتوانیم به هنگام ظهور، حسین زمان را در گسترش حق و عدالت در سراسر جهان یاری نماییم.

